

Åttonde söndagen i Treenighetstid

Herrens medkänsla och försorg – Det mindre brödundrets söndag

Syr. 24:19-22; Rom. 5:1-5; Mark. 8:1-9; Ps. 36: 8-10

Vad måste människan ha för att växa och utvecklas? Anledningen till frågan är att vi förra söndagen pratade om att efterföljelse och helighet, som då var temat, innebär växt och utveckling. Det går, som vi konstaterade, inte att läsa sig till helighet. Målet nås genom praktik och att lära sig vara människa *by heart*; utantill. Det är att växa. Att mogna i Anden är efterföljelse. Den vägen leder till helighet; det är vad vi måste sträcka oss efter som barn. Som vill bli fullvuxna.

Men vad måste människan ha för att kunna växa?

Det är populärt idag att träna sin kropp på gymmet. Eller i vart fall ha ett träningskort och därmed möjligheten att träna. Men för att nå resultat i strävan att bygga muskler och växa i styrka så räcker det inte att läsa om hur en skivstång eller träningsmaskin används. Man måste dit, till gymmet, och faktiskt ta tag i den och ta i. Och svettas.

Vi vet att ett barn – och den som tränar sina muskler – behöver näring; mat, för att växa. Kroppen behöver proteiner, kolhydrater, fett, vitaminer och mineraler för att utvecklas och fungera. Men du växer inte som människa; på djupet genom att lägga ytterligare vikt på hantlarna eller äta näringstillskott. Till det yttre blir du kanske större; på ytan. Men du blir inte mer människa.

En människa är inte sin kropp utan en själ utrustad med kropp. Så vad behöver människan för att växa och utvecklas, inte bara på ytan?

Som kroppen behöver protein för att växa, så behöver själen andlig näring. Vi hör idag, på det mindre brödundrets söndag, hur Jesus mättar tusentals människor med några få brödkakor och fiskar. Det väsentliga här är inte antalet bröd och fiskar, utan vad det egentligen är för näring som delas ut de dagar de är samlade. Jesus säger att ”[d]et gör mig ont om dessa människor. I tre dagar har de redan varit hos mig, och nu har de inget att äta. Om jag låter dem gå hem hungriga, kommer de att duka under på vägen. En del av dem kommer långväga ifrån.”¹ Folket hade inte i första hand samlats för bröd och fisk, utan för undervisning. Den kom i första hand. Människan kom i första hand och därefter hennes kropp.

---

¹ Mark 8:2-3

Herren såg till helheten. Han förstod att de samlade behövde bröd. Men han började med att nära människan. Han började med sitt Ord. Och detta handlar inte bara om enskilda personers kroppar, utan hur Kristi kropp byggs upp. Den helige aposteln Paulus skriver till Efesierna hur vi alla ”kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet. Vi skall inte längre vara barn [utan] växa i alla avseenden så att vi förenas med honom som är huvudet, Kristus. Han låter hela kroppen fogas samman och hållas ihop genom att alla lederna hjälper och stöder, med just den kraft han ger åt varje särskild del. Då växer hela kroppen till och byggs upp i kärlek.”²

I takt med att människan växer måste hon övergå från välling till fullvärdig kost. Detta gäller också i andligt avseende. Men vad är skillnaden mellan barnmat och mat för vuxna människor i andligt avseende?

Låt oss ta dagens epistel som exempel. Paulus skriver att ”vi jublar också mitt i våra lidanden, eftersom vi vet att lidandet ger tålamod, tålamodet fasthet och fastheten hopp. Och det hoppet bedrar oss inte, ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, som han har gett oss.”³

Han använder begreppen *hopp* och *kärlek*, två centrala begrepp i vår tro. Se nu den ofta använda symbolen ”tro, hopp och kärlek” framför dig: Ett kors, ett hjärta och ett ankare. Nu vill jag att du parar ihop korset, hjärtat och ankaret med orden tro, hopp och kärlek.

*

Ankaret för hopp? Korset för tro och hjärtat för kärlek? Eller? Ja, som välling betraktat. Men eftersom vi vill mogna i vår förståelse och tro; växa i vår kunskap om Gud, så hör detta: Ankaret står för hoppet. Men tron och hjärtat hör ihop liksom korset med kärleken.

Vi vet vad som händer om man svälter kroppen. Den stannar i växten och slutar fungera. Själen, systrar och bröder, reagerar likadant på svält. Den stannar i växten.

Det är många som skaffar gymkort. Ännu fler har träningskort och därmed tillgång till själens gym. Men innehavet i sig, visserligen skänkt oss av Herren i sin stora medkänsla och försorg, är inte nog. Det vill till att det hålls upp och nyttjas. Det själens gym – som även det givits oss – är en förutsättning för att inte själen skall stanna i växten. Det vill till att vi tar oss hit och tar i, att vi också ger själen utrymme att svettas. Ibland ger det träningsvärk. Men det ger resultat och övergången från välling och barnmat till fullvärdig kost upplevs då som naturlig, ja helt nödvändig.

Vad mer behöver människan för att växa och utvecklas?

---

² Ef. 4:13-16

³ Rom 5:3-5